

1613

& sancti Germani marchio, Mediolani gubernator, in Sabaudum propensus, quod ab eo sancti Germani titulum acceperat, potius alere, quam suppressere flammam videbatur. Sabaudus & literis & nuntiis filiam una cum puella dimitti efflagitat: in id Franciscum Martinengium ac Lusernæ comitem, mox Victorium Principem filium Mantuam mittit; qui Ferdinandum nullis officiis de sententia dimovere, nullis precibus flectere queunt: in eo suarum ditionum suamque securitatem verti; puellam in Mantuana domo natam, non apud alium quam apud patrum esse decere, contendit.

*Venetorum
officia de di-
sidiis inter
Sabaudum
& Mantua-
num compo-
nendis.*

*Ferdinan-
dus Rubens
a Senatu
Mantuam
mittitur.*

*Victorius
Sabaudia
Princeps,
& Ascula-
nus Man-
tuam profe-
ctus.*

Cum igitur nascentis incendii initia nulla ratione opprimi possent, haud parum Venetorum animi sollicitabantur, nisi cito occurratur, pacem Italiae turbatum iri conspicati. Itaque vetus institutum sequuti, Pontificem non modo, sed Galliae ac Hispaniae Reges, ad restringendum incendium inflammant; ne firmioribus radicibus coalescere malum sinant. Atque ut amicum ac finitimum Principem, repente fratris obitu ad gubernacula sublatum, vix ephebis egressum (tertium enim ac vigesimum annum fere attigerat) solentur; Ferdinandum Rubicum, tormentorum praefectum, Gonzagæ domui valde carum, ad eum mittunt, qui egregiam illi Senatus voluntatem significet; quaecumque ad ejus tuendas ditiones a Republica proficisci possint, deferat. Cardinalis ingentes Senatus gratias agit, nec unquam apud se Reipublicæ beneficiorum memoriam intermorituram, proficitur. At denuo Victorius, Sabaudiae Princeps, Mantuam contendit; eo Inojosæ marchio, gubernator, Asculanum Principem, complurium Hispanorum numero stipatum, proficisci jubet. Civitas armatorum numero completur, arctiores custodias adhiberi Cardinalis praecipit; si vis inferatur, ad tuitionem se comparat; non enim deerant, qui vi Hispanos usuros, atque puellam, Ferdinando reluctante, amoturos arbitrarentur. Verum ille, omnia potius pati, quam ut sibi vis inferretur, statuerat, Caesaris praesertim decreto munitus, quo apud eum matrem ac filiolum permanere sancitum fuerat. Erant etiam qui, si Ferdinandus viduam (cujus amore captum nonnulli affirmabant) sibi connubio jungeret, facile controversias omnes dirimendas, existimarent.